Jeſus filius dei cuius nomen ſit benedictū
in ſecula ſeculoꝝ. Amen.
Sermo ſexageſimusquint⁹ de ſancta ca-
therina virgine et martyre ſponſa chriſti ꝑ-
dilecta.

Amauit eam rex.

Scribunt̄ hec verba originali-
ter Heſter. ij. c. Ex his q̄ ꝓ xp̄o be
ata catherina virtuoſe gegit. fides noſtra ca
tholica magnopere roboratur. Quis enī in
xp̄m nō credat verum deū ⁊ hoīem de virgi-
ne natū: quē catherina tā cōſtantiſſime ꝑdi-
cauit: vt etiā dura queqꝫ ſupplicia vſqꝫ ad ca-
pitis truncationē nō timuerit ſubire. Mira
ſunt ꝓfecto ea q̄ de catherina legunt̄: atqꝫ ab
oībus fidelibꝫ non ſine deuotione recolenda
Propterea in hoc ſermōe illa conabimur ex-
plicare. Nam rex regū dn̄s ieſus xp̄us ama-
uit eam: atqꝫ benigniſſime ſibi deſpōſauit: de
qua locuturi tria myſteria ꝓponimus cōtem
planda. In quibus tres excellentie ſancte ca
therine cōtinentur.
Primū dicitur mundicitie.
Secundū ſapientie.
Terciū patientie.

Qualiter btā catherina mūda fuit ab infi
delitate: a luxuria: et a ſuꝑbia. Capitulū. i.

Primū myſteriū cōtemplandū de btā ca
therina dr̄ mūdicitie. Hec eſt ꝑma ei⁹ ex
cellentia: ꝓpter quā amauit eam xp̄s. Serua
uit equidē ſe mundā a tribus vicijs: que de⁹
maxime odit.
Primo ab infideli ſtulticia.
Secundo a carnali laſciuia.
Tercio a cordiali ſuꝑbia.
Primo btā catherina ſeruauit ſe mundaꝫ
ab infideli ſtulticia: nā idolatriā ſpreuit: ⁊ cre
didit in xp̄m ieſuꝫ filiū dei. Vn̄ cū maxenti-
us impator p̄cepiſſet alexādriā: conuocaſſetqꝫ
oēs tā diuites q̄ꝫ paupes vt idolis immola-
rent: ⁊ xp̄ianos immolare nolentes puniret.
Catherina cū eſſet annoꝝ. xviij. audiēs aīa-
lium diuerſoꝝ mugit⁹ et cantantiū plauſus
miſſo illuc nuncio inq̄ri iuſſit celeriter quid
hoc eſſet. Qd̄ cū didiciſſet: aſſumptis aliqui-
bus de palatio: ſigno crucis ſe muniēs: illuc
acceſſit: ibiqꝫ multos xp̄ianos metu mortis
ad ſacrificia duci ꝯſpexit. Que vehemēti do
lore cordis ſauciata ad impatorē ſe audacter
ingeſſit ⁊ ait. Salutatōeꝫ tibi ꝓferre et ordi
nis dignitas: et rōnis via monebat: ſi creato
rem celoꝝ agnoſceres ⁊ a dijs animū reuoca
res. Stanſqꝫ ante ianuā templi ꝑ varias cō
cluſiones ſylogiſmorū docuiſſime multa cū
ceſare diſputauit. Deinde rediens ad cōmu-
ne colloquiū dixit. Hec tibi tanq̄ꝫ ſapienti ꝓ
ferre curā. Nunc aūt quare incaſſum cōgre-
gaſti hanc multitudinē ad colendaꝫ ſtulticiā
idoloꝝ. Miraris hoc tēplū manu artificum
opatū. Miraris ornamenta precioſa q̄ velut
puluis an̄ faciē venti erūt. Mirare poti⁹ ce
lum ⁊ terrā mare ⁊ oīa q̄ in eis ſunt Mirare
ornanēta celoꝝ: ſoleꝫ videlicet lunā et ſtellas
Mirare famulatū eoꝝ q̄liter a mundi initio
vſqꝫ ad finem die et nocte currunt ad occidē
tem: et redeunt ad orientem: necvnq̄ꝫ fatigant̄
Et cū hec aīaduerteris interroga et diſce q̄s
ſit eoꝝ patrator. Cū aūt ipm eo donāte intel
lexeris: nec illi ſimilē inuenire valueris: ipm
adora: ipſum glorifica. Ipe enī ē deus deoꝝ
et domin⁹ dominantiū. Cūqꝫ de incarnatōe
filij ſapienter plurima diſputaſſet: ſtupefact⁹
ceſar nō valuit ad hec rn̄dere: Tandem ad ſe
reuerſus dixit ad eā Sine o mulier. ſine nos
finire ſacrificiū: et poſt hec tibi rn̄ſa reddem⁹
Precepit ergo eam ad palatium duci: et cum
omni diligētia cuſtodiri. Ex quibꝫ ptꝫ q̄ꝫ fer
uens erat fides catherine: q̄ꝫtumqꝫ infidelita
tem horrebat. Sed vt ea q̄ dicta ſunt cū ali-
qua doctrine ſpeculatōe auidius capiantur:
tria dubia ſunt declaranda.
Primū vtrū infidelitas ſit peccatū.
Scōm vtrū infidelitas gentiliū ſit grauior
ceteris.
Terciū vtrū q̄libet actio infidelis ſit pctm̄.
Ad primū dubiū rn̄det tho. ſ a ſe. q. x. ꝙ infi
delitas eſt peccatū. qꝛ ꝯtrariat̄ virtuti fidei:
veruntn̄ pt̄ dupliciter accipi. Vno mō ſcōm
purā negationeꝫ: vt dicat̄ q̄s infidelis ex eo
ꝙ nō habet fidē. Alio mō poteſt infidelitas
intelligi ſm̄ cōtrarietatem ad fidem. quia ſcꝫ
aliq̄s repugnat auditui fidei vel etiā ꝯtennit
ipam. Et in hoc ꝓprie ꝑficitur rō infidelitatis
Et ſm̄ hoc infidelitas eſt pecatū. Si aūt ac
cipiat̄ infidelitas ſm̄ puraꝫ negationē ſicut
in illis qui nihil audierūt de fide nō hꝫ ratio
nem peccati ſed magis pene: qꝛ talis ignoran
tia diuinoꝝ ex pctō primi parētis eſt cōſecu-
ta. Et qui ſic ſunt infideles damnant̄ quidē
ꝓpter alia peccata: q̄ ſine fide remitti non pn̄t:
nō ꝓpter ipaꝫ infidelitatē. Vn̄ xp̄s dixit. Si
nō veniſſem et eis locutus nō fuiſſem pctm̄
nō haberēt. Et ſm̄ Aug⁹. loquit̄ de peccato
q̄ iudei nō crediderūt in xp̄m. Eſt ergo infi-
delitas ſecūdo mō dicta grauiſſimū pctm̄: qꝛ
cū om̄e peccatū formaliter cōſiſtat in auerſio
ne a deo tāto aliqd̄ peccatū eſt grau⁹ quāto
ꝑ ipm magis hō ſeparat̄ a deo: ꝑ infidelitatē
maxime a deo homo elongat̄. qꝛ nec verā dei

477

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cognitionē habet. ꝑ falſam aūt cognitionem
ipius: nō appropinquat ei ſʒ magis ab eo elō
gatur. Scḋm dubiū fuit vtrū infidelitas gē
tiliū ſiue paganoꝝ ſit grauioꝛ ceteris. et ad h̄
dicit Tho. ex i infidelitate duo pn̄t ꝯſidera
ri. quoꝝ vnū eſt ꝯpatio ei⁹ ad fidē: et ex hac
pte graui⁹ cōtra fidē peccat: q̄ fidei ꝯtrariat
quā ſuſcepit q̄ȝ ille q̄ eā nō ſuſcepit. Et ſ̄m h̄
infidelitas hereticoꝝ q̄ ꝓfitent fidē euāgelij
et ei ꝯtrariant corrūpentes ipam grauioꝛ eſt
infidelitate iudeoꝝ q̄ fidē euāgelij nūq̄ȝ ſuſce
perūt ⁊ infidelitas iudeoꝝ q̄ figurā euāgelij
acceperūt in veteri lege: et tn̄ male interpretā
tes corrumpūt: grauioꝛ ē infidelitate gētiliū
Scḋm qḋ pt in infidelitate ꝯſiderari. eſt cor
ruptio eoꝝ q̄ ad fidē ptinēt. et ſ̄m hoc cū in
pluribꝫ errent gētiles q̄ȝ iudei: et iudei q̄ȝ here
tici: grauioꝛ ē infidelitas gentiliū q̄ȝ iudeoꝝ:
et iudeorum q̄ȝ hereticoꝝ. Terciū dubiū fuit
vtrū q̄libet actio infidelis ſit peccatū. Et qui
dā dicūt q̄ ſic. Nā glo. ſup iſto verbo apl'i ad
Ro. xiiij. c. Om̄e qḋ nō eſt ex fide: pctm̄ eſt. ait.
Dis infideliū vita ē pctm̄: ſʒ ad vitā īfideliū
ptinet oē qḋ agūt ḡ oīſ actio infideliū ē pecca
tū. Alij ḋo ꝯtrariū aſſerūt. q2 vt habet Act.
x. ca. Accepte fuerūt deo elemoſyne cornelij
centurionis in infidelitate adhuc ꝑſiſtentes.
Dicit ḡ tho. q̄ pctm̄ mortale tollit gr̄am gra
tū faciētē: nō aūt totalit̄ corrūpit bonū natu
re. vn̄ cū infidelitas ſit qḋdā mortale pctm̄:
infideleſ q̄dē gr̄a carēt: remanet tn̄ i eis bonū
nature: vn̄ manifeſtū eſt q̄ infideles non pn̄t
opari opa bona: q̄ ſunt ex gr̄a. ſ. opa merito-
ria: tn̄ opa bona ad q̄ ſufficit natura operari
pn̄t. vn̄ nō oportet q̄ i oī ſuo ope peccēt. Sʒ
qn̄cūq̄ȝ aliqḋ op⁹ operant ex infidelitate tūc
peccāt. Et ſic intelligunt verba glo. ſuperius
allegate. De cornelio inſup ſciendū q2 infide
lis nō erat: habebat aūt fidē implicitā: nōdū
manifeſtata veritate euangelij. Jō ad eū fuit
miſſus petr⁹: vt plene de fide ipm inſtrueret.
Pctō itaq̄ȝ infidelitatꝫ tpe btē catherine mū-
dus erat infect⁹: quā ipa refugit ī fide xpi fir
miſſima ꝑſeuerās. Scḋo btā catherina ſer
uauit ſe mundā a carnali laſciuia. fuit quidē
virgo ꝑmanēs i virginitate ꝑpetua: q̄ in ea ſa
tis ꝯmendabilis fuit marie ꝓpter tria.

¶ Primo ꝓpter formoſitatē.

¶ Scḋo ꝓpter libertatē.

¶ Tercio ꝓpter importunitatē.

Primo fuit cōmendabilis virginitas cathe
rine ꝓpter formoſitatē. dr̄ eni de ea q̄ erat in-
credibilis pulcritudinis et oīm oculis admi
rabilis videbebat. Eſt aūt pulcritudo in iu-
uencula cā ruine. q2 vt inq̄t Aureol⁹ theofra
ſtus. Pulcra cito adamat. Et ſapiens puer.
vl. c. Fallax ſpēs ⁊ vana ē pulcritudo. et Eze
chiel. c. xvi. Hn̄s fiduciā in pulcritudīe tua
fornicata es. Sed pulcritudo catherine non
obfuit: q̄ aīm fortitudīe decorauit. vn̄ de ipa
dici pt illud puer. vlti. c. Fortitudo et decor
indumentū ei⁹. Scḋo fuit ꝯmendabilis vir
ginitaſ catherine ꝓpter libertatē. q2 fuit ſuoꝝ
dn̄a remāſerat. tn̄ ſubdidit ſe totā deo viuens
in filiali timore illi⁹. vn̄ ſibi ꝯueniūt ḃba ſa-
pientis puer. adhuc vl. c. Mulier timēs deū
ipa laudabit. Tercio fuit cōmendabilis vir-
ginitas catherine ꝓpter importunitatē. Nā
viriliter obſtitit ꝑſuaſionibꝫ iportunis ꝓmiſ
ſiſq̄ȝ impatoris. Temptauit q̄dē illā vxorē hr̄e
Cui dixit: o virgo generoſa: iuuētuti tue ꝯſu
le et poſt reginā i palatio meo ſcḋa vocaberiſ
et imaginē tui ī medio ciuitatis faciā fabrica
ri atq̄ȝ a cūctis adoraberis velut dea. Cui vir
go deſine talia dicere: q̄ ſcelus ſunt etiā cogi-
tare. Ego me xpo ſpōſaȝ tradidi. Jlle gloria
mea: ille amatoꝛ meus: ille dulcedo ⁊ dilectio
mea: ab eius amore nec blādimēta nec tormē
ta me poterūt reuocare. Et cū iteꝝ poſt dies
aliq̄s impatoꝛ ei diceret. Nō te q̄ſi famulaȝ
poſſidere cupim⁹: ſed regina potens ⁊ electa
decore in regno meo triūphabis. Rn̄dit. atté
de et tu obſecro ⁊ iudicij examen veridica ſan
cione diſcerne: quē magis eligere debeo. aut
potentē eternū glorioſum et decoꝝ: vel infir-
mū mortalē: ignobilē ⁊ deformē. ¶ Tercio
beata catherina ſeruauit ſe mundā a cordiali
ſuperbia. fuerūt quippe in eo tria ex quibus
cōſueuerunt homines in ſuperbiam erum-
pere.

¶ Primū fuit nobilitas.

¶ Scḋm abundantia.

¶ Terciū ſcientia.

Primū qḋ fuit in beata catherina fuit nobi-
litas originis: nā fuit coſti regis filia: et nihi
olmin⁹ impatori eā interrogāti ⁊ dicenti: ꝓ-
geniē tuā requirim⁹: humiliter rn̄dit. Scri-
ptum eſt. Nec te collaudes: nec te culpaueriſ
ipe. Hoc faciūt ſtulti quos gloria vexat in-
anis. Cōfitear tn̄ meā ꝓgeniē nō tumore ia-
ctantie ſed hūilitatis amore. Ego eni ſum ca
therina coſti regis quondaȝ filia: q̄ q̄uis in
purpura nata: ⁊ liberalibꝫ diſciplinis medio
criter inſtructa. Hec tn̄ oia ꝯtēpſi: et ad dn̄m
ieſum cōfugi. Scḋm qḋ fuit in beata cathe-
rina fuit abundātia diuitiarū et bonoꝝ tpa-
lium. et his ꝓuocant hoīes ad ſuperbiā. ver
mis diuitiarū ſupbia eſt. Jpa tn̄ virgo cathe
rina tpalia oia velut puluerē vilipēdit. Ter-
ciū qḋ fuit in beata catherina eſt ſcia. Et de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

hac dicemus in ſequenti myſterio. pro ip̄a ta
men non intumuit: ſꝫ ea ad diuinū vtebatur
honorē.

¶ De ſap̄ia ſancte catherine: cui nō potuerūt
reſiſtere etiā rhetores et ph̄i quos ad fidē cō=
uertit. Capitulū. ij.

Secundū myſteriū ꝯtēplandū de btā ca
therina d̄r ſapīe. et hec eſt ſcd̄a illius ex
cellentia: ad quā plene intelligendā ſciendū
ꝙ triplex eſt ſcientia.
¶ Prima increata.
¶ Secunda ꝯdemnata.
¶ Tercia cōmendata.
¶ Prima ſap̄ia increata eſt ip̄ius dei. de qua
paul⁹ ad Ro. xi. c. ait. O altitudo diuitiarū
ſapīe et ſcīe dei. Jſta aūt ſap̄ia nihil aliud eſt
ꝙ̄ ip̄e de⁹ q̄ tm̄ ſolet attribui filio ꝑ appropria=
tionē: ſicut p̄ri potētia: et ſp̄ui ſancto clemētia
Vn̄ Ecci. xxiiij. c. d̄r. Ego ſap̄ia ꝓdij ex ore
altiſſimi primogenita an̄ oēꝫ creaturā. Et. i.
ca. Fons ſapīe verbū dn̄i ī excelſis. ¶ Scd̄a
ſap̄ia eſt cōdemnata: vt enī colligit̄ ex dictis
tho. ſa ſe. q. xlv. Sicut bonū d̄r dupl̄r. aliqn̄
vere illud. ſ. qd̄ eſt ſimpl̄r bonū. aliqn̄ ſimi=
litudinarie: vel abuſiue. ſicut cū d̄r. ille eſt bo
nus vel optim⁹ latro: ita ſap̄ia aliqn̄ d̄r vere
aliqn̄ ſilitudinarie Cū ꝙ̄ q̄s ſapiēs eſt ad ma
le agendū: ſap̄ia in eo eſt ꝑ ſilitudinē dicta.
de q̄ Jere. iiij. c. ſcribit̄. Sapiētes ſunt vt fa
ciant mala: bn̄ aūt facere neſcierūt. Et Jaco.
iij. c. Nolite gloriari et mēdaces eſſe aduerſ⁹
veritatē. Nō eſt iſta ſap̄ia deſurſum deſcen=
dēs: ſꝫ terrena: aīalis: diabolica. Et declarat̄
iſta diuiſio a ſancta tho. vbi. s̄. ſic. Quicūqꝫ
auertit̄ a fine debito: neceſſe eſt ꝙ aliquē finē
indebitū ſibi ꝯſtituat: q꞉ oē agēs agit ꝓpter fi
nem. Vn̄ ſi ꝯſtituat ſibi finē a bonis exterio
ribus terrenis vocat̄ ſap̄ia terrena. Si ī bo
nis corꝑalibꝫ: vocat̄ ſap̄ia aīalis. Si autē in
aliq̄ excellētia aī: vocat̄ ſap̄ia diabolica. Sic
fuit ſap̄ia tyrannoꝝ ꝛ phoꝝ. De hac ita loq̄t
Grego. ī moral'. Hui⁹ mūdi ſap̄ia eſt cor ma
chinationibꝫ tegere: ſenſum verbis velare: q̄
falſa ſunt vera oñdere: q̄ vera ſūt falſa demō=
ſtrare: hāc q̄ ſciunt: ceteros ſupbiendo deſpi=
ciunt. Sꝫ de ip̄is ph̄is ſupbientibꝫ: q̄ ſapiē
tes vocari voluerūt: donec pictagoras: ph̄m
id ē amatorē ſapiētie ſe noīauit. vt Jſid. viij.
ethi. meminit. Et aug⁹. li. xviij. de ci. dei. ita
inq̄t. Ap̄ls ad Ro. i. c. Cū deū cognouiſſent
ſ. rōne naturali nō ſicut deū glorificauerunt.
q꞉ nō cogitauerūt. ſ. ꝙ improportionabiliter
excedit cognitionē nr̄am: et ꝑ ꝯſequēs ſuper
oia eſt glorificand⁹: neqꝫ gr̄as egerūt. ſ. de co
gnitōe naturali ſibi a deo data. Sed euanue
runt in cogitatōibꝫ ſuis. ſ. ſupbiendo de ip̄a
naturali cognitōe dei: et obſcuratū eſt inſipi
ens cor eorū. ſ. iuſto iudicio dei: et dicētes ſe
eſſe ſapiētes: ſtulti facti ſunt. ¶ Tercia eſt ſa=
pientia cōmendata. et hec aliqn̄ ponit̄ virt⁹
intellectualis ab Ariſto. in. vi. ethi. q̄ nil ali=
ud eſt ſm Aug⁹. in. xiiij. de trini. ꝙ̄ cognitio
diuinoꝝ: q̄ tm̄ vt inq̄t Tho. rōne naturali ac
quirit̄ vel habet̄. Aliqn̄ a ſctis accipit̄ ꝓ gr̄a
gratis data. Juxta illud ap̄li. Alij dat̄ ꝑ ſpi=
ritū ſermo ſapīe. ſ. cognitio diuinoꝝ ꝑ lumē
infuſum: qd̄ quidē poſſet eſſe etiā in peccato=
ribus. Quia dona gr̄e gratis date ſm Alex.
in ſuo. iij. p̄nt eſſe q̄nqꝫ a ſp̄ū ſancto: ſed non
cū ſpiritu ſancto. Aliqn̄ iſta ſapiētia cōmen=
data ponit̄ vnū de ſeptē donis ſpiritus ſan=
cti: q̄ cōſiſtit in cognitōne diuinoꝝ illorumqꝫ
ſaporoſo guſtu et eſſe non pōt ſine charitate
et gratia gratū faciente. Juxta illud Sapie
i. c. Jn maliuolā aīam nō intrabit ſapientia:
nec habitabit in corꝑe ſubdito peccatis. Sa
pientia igit̄ fuit in beata catherina: q̄ nō ſolū
in humanis ſed etiā in diuinis illuminatiſſi
ma fuit. atqꝫ ea que dei ſunt: ꝛ fidei ſue ſancte
cognouit et deguſtauit. Cū hac ſapiētia ſu=
perauit maxentiū: cōuertit ph̄os et reginam
atqꝫ porphiriū: cū ducentis militibꝫ ad xp̄m
attraxit: Maxentio quippe dixit. Dij q̄s co=
lis nec te nec alios iuuare p̄nt. Cui rex. ſi ita
eſt vt aſſeris: ergo totus mūdus errat ꝛ tu ſo
la verū dicis: cum tm̄ oīe verbū in ore duoꝝ
vel triū teſtiū cōfirmet̄. Si angel⁹ eſſes: ſi ce=
lica virtus: adhuc nemo tibi credere deberet
quāto minus cum femina fragilis eſſe ꝓbe=
ris. Et poſt multa verba videns ceſar ꝙ eius
ſapientie obuiare nō poſſet: mandauit occul
te per litteras vt omnes grāmatici et rhetho
res ad pretorium alexandrie feſtinanter veni
rent immenſa munera recepturi: ſi conciona
tricem virginē ſuis aſſertionibus ſuperarēt.
Adducti ſunt igit̄ de diuerſis ꝓuintijs quin
quaginta rhetores: qui omnes mortales in
omni mūdana ſapiētia excellebāt. Quibus
interrogantibꝫ cur de tam remotis ꝑtibus
euocati fuiſſent. Ceſar reſpondit. Eſt apud
nos quedā puella ſenſu et prudentia incōpa
rabilis: que omnes ſapiētes cōfutat: et deos
nr̄os demones eſſe affirmat: quā ſi ſupaueri=
tis: cū magno honore ad ꝓpria redibitiſ. Cui
illi dixerūt. Adducat̄ coraꝫ nobis puella vt
ſua temeritate cōuicta: nūqꝫ ſe ſapiētes vidiſ
ſe cognoſcat. Sed cū virgo certamē qd̄ ſibi
imminebat didiciſſet: totā ſe dn̄o ꝯmēdauit.
Et ecce angel⁹ dn̄i aſtitit. et vt ꝯſtanter ſtaret

admonuit aſſerens: ꝙ nō ſolū ab illis vinci
nō poterat: ſed inſuꝑ illos ipa ad palmā mar
tyrij deſtinaret. Cū ḡ corā oratoribꝫ adducta
fuiſſet. Dixit impatori: q̄li iudicio ꝯtra vnā
puellā quinq̄ginta oratores apponis: q̄s ꝛ ꝓ
victoria remunerādos ꝓmittis: ꝛ me ſine ſpe
mercedis pugnare ꝯpellis Erit tñ mihi mer
ces dñs ieſus xp̄s: q̄ eſt ſpes ꝛ corona ꝓ ſe cer
tantiū. Cū ṽo catherina cū oratoribꝫ ſapien
tiſſime diſputaret: et eos aptis rōnibꝫ cōfuta
ret. Obſtupefacti illi et q̄d dicere nō inueniē
tes: muti penitꝰ ſunt effecti. Tūc impator ni
miū ꝯ eos furore repletꝰ increpare eos cepit.
Cur ab vna puella tā turpiter ſe vinci ꝑmitte
rent. Tūc vnꝰ magiſter aliorꝫ ſic ait. Noue-
ris impator ꝙ nullus vnq̄ȝ añ nos ſtare po-
tuit: quin cōtinuo vinceret. Hec autē puella
in q̄ ſpūs dei loquit: ſic nos in admiratione
cōuertit vt cōtra xp̄m aliq̄d dicere: aut oīno
neſciamus: aut penitꝰ formidemus. Vñ im-
perator cōſtanter fatemur: ꝙ niſi ꝓbabiliorē
ſniam de dijs q̄s vſq̄ȝ nunc colimꝰ ꝓtuleris
ecce oēs ad xp̄m cōuertimur. Audiēs hec ty
rannus nimio furore ſuccēſus: oēs ī medio
ciuitatis cremari iuſſit. At virgo catherina
ipos cōfortans ad martyriū cōſtantes effecit
et de fide diligēter inſtruxit. Cū ergo ſigno
crucis muniti flāmis fuiſſent iniecti: ita aīas
dño reddiderūt: vt nec capilli nec veſtimenta
eorꝫ ab igne in aliquo lederent. Qualiter ve-
ro reginā vxorē maxentij: et porphiriū cū du
centis militibus ad fidē xp̄i deduxit dicemꝰ
in ſequēti myſterio.

De patientia ſancte catherine: et glorioſo
martyrio eius. Capitulū. iij.

Tercium myſteriū cōtemplandū de beata
catherina ē patiētie. Tulit quidē pa-
cienter ꝓ xp̄o: maxime tria.
Primo incarceratione.
Secundo rotationē.
Tercio decollationē.

Primo tulit incarceratione. Videns naq̄ȝ
maxentiꝰ ꝙ nō poſſet animū catherine molli
re. Juſſit eam ſpoliatā ſcorpionibꝫ cedi: et ce
ſam in obſcurū carcerē trudi. Jbiq̄ȝ. xij. die-
bus fame cruciari. Rege autem ꝓ quibuſdā
cauſis inſtantibꝫ extra regionis confinia ꝓ-
cedente. Regina eius nimio amore ſuccenſa:
cum principe militū nomine porphirio me-
dia nocte ad carcerē virginis ꝑperauit. Quo
cum regina introiſſet: vidit carcerē ineſtima-
bili claritate fulgentē: et angelos plagas vir
ginis perungentes. Incipiēſq̄ȝ virgo ei eter
na gaudia p̄dicare: et ad fidē cōuertens mar
tyrij coronā eidē p̄dixit. Sicq̄ȝ vſq̄ȝ ad medi
am noctē ſermonē ꝓtraxerunt: que cū oīa por
phirius audiuiſſet: ad pedes virginis proci
dit: et cū ducentis militibꝫ fidē recepit: qꝛ ve-
ro per duodecim dies ſine cibo tyrannꝰ eam
eſſe iuſſerat: xp̄s ꝑ hos dies miſſa de celo can
dida columba celeſti eam cibo refouebat. De
inde dñs cum multitudine angelorꝫ et virgi
num eidē apparuit dicēs. Agnoſce filia crea-
torem tuū ꝓ cuius noīe laborioſuȝ ſubiſti cō
flictum: cōſtans eſto: qꝛ ego tecum ſum. Re-
diens igit imperator: et vidēs eā ſplendidio
rem: quā tanto ieiunio eſtimabat afflictā: cu-
ſtodes carceris torqueri p̄cepit. Jlla vero ait
Ego cibū nō ab hoīe accepi: ſed xp̄s me ꝑ ſu
um angeluȝ enutriuit. Cui cū dixiſſet multa
verba. Jmperator vidēs firmitatē eius indi
gnatus ait. E duobꝫ elige tibi vnū: aut ſacri
ficare vt viuas: aut exquiſita ſubire tormēta
vt ꝑeas. Et illa. quecūq̄ȝ tormēta potes cogi
tare ne differas: qꝛ carnē et ſanguinē meum
xp̄o offerre deſidero ſicut ipe ꝓ me ſmetipm
obtulit. Jpe eſt deus meus amator meus pa
ſtor ꝛ ſponſus vnicus meus. Scd̄o beata
catherina tulit patiēter rotationē. Suaſit ei
quidā p̄fectus regi furenti vt infra triduū q̄t
tuor rotas ferris ferreis et clauis acutiſſimiſ
circūtectas p̄pararet: vt tā terribile detrimē
tum virginē diſſecaret et ceteros xp̄ianos tā
dire mortꝭ exemplū terreret. Ordinatūq̄ȝ eſt
vt due rote vno ordine voluerent: due aūt cō
trario impetu agerent vt ille deorſum lacerā
do ꝯtraherēt. Jſte repugnātes ſurſum deuo
rantes īpingerēt. Tūc virgo catherina dñm
exorauit vt ad laudē ſui noīs ꝛ ꝯuerſionē po
puli circumaſtātis ipam machinā diſſiparet
Et ecce angelꝰ molā illā cū tāto impetu diuel
lendo cōcuſſit: ꝙ quattuor milia gentiliū in-
teremit. Regina aūt q̄ deſuꝑ hoc aſpiciebat
vſq̄ȝ tūc ſe celauerat: ſtatim deſcendēs impe-
ratorē de tanta ſeuicia durꝰ increpauit. Rex
aūt cū regina ſacrificare cōtemneret: iuſſit eā
extractis prius mamillis decollari. Que cū
ad martyriū deduceret catherinā rogauit vt
ꝓ ſe dñm precaret. Que rñdit. Ne timeas a
deo dilecta regina: qꝛ tibi hodie ꝓ trāſitorio
regno cōmutabit eternū. Et ꝓ mortali ſpon-
ſo: tibi immortalē acquires Educta igit fuit
extra ciuitatē et miniſtri mamillas eius fer-
reis haſtilibꝫ euellētes: tandē caput p̄ciderūt
Cuius corpus porphirius rapiēs ſepeliuit
Sequenti auteȝ die cum de corpore regine
queſtio fieret: et multos ex hoc ad ſupplicium
pertrahi tyrannus iuberet. Porphirius ꝓ-
rumpens in medio exclamauit. Ego ſum q̄
chriſti famulā ſepeliui: et fidē chriſti recepi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Confeſſi adhuc ſunt cōmilitones eius fidē
ſuſcepiſſe ieſu chriſti. Quare p̄cepit ceſar oēs
decollari: et corpa coꝝ canibꝰ dimitti. ¶ Ter-
cio beata chaterina patiēter tulit decollatioꝫ.
Nā cum nullo terrore nec p̄cibus aut pmiſ-
ſis a fide et amore chriſti poſſet amoueri: da-
ta ſup eam ſentētia decollari iubet. Que cum
ad locum ducta fuiſſet erectis in celū oculis
orauit dicens. O ſpes et ſalus credentiū. O
decus et gloria virginū. Jeſu rex bone obſe-
cro te: vt quicūqꝫ paſſionis mee memoriā e-
gerit: ſeu in exitu aīe ſue vel in quacūqꝫ neceſ-
ſitate me inuocauerit tue ꝓpiciatōnis ꝯſequa-
tur effectū. Factaqꝫ eſt vox ad eam dicēs. Ve-
ni dilecta mea: ſponſa mea ſpecioſa mea. Ec-
ce tibi celi ianua eſt aperta. Nam et his qui
paſſionē tuā celebrauerint: optata p̄ſidia p-
mitto de celis. Deinde cum decollata fuiſſet
de eius corpe ꝓ ſanguine lac emanauit. An-
geli aūt corpus eius accipiētes: ab illo loco
vſqꝫ ad montē ſinay itinere dierū viginti de-
duxerunt: et ibidē honorifice ſepelierūt. Ex
cuius oſſibus oleū indeſinenter emanat: qḋ
cunctoꝝ debiliū mēbra ſanat. Paſſa eſt autē
anno dñi. ccc. et. x. Anime vero illiꝰ ad ethe-
rea regna volauit permanens leta cum chri-
ſto. Qui ſit benedictus per omnia ſecula ſe-
culorum. Amen.

¶ Sermo ſexageſimuſſextus de fide ſancte
cecilie virginis et martyris: ob quā xp̄s eam
ſuam ſponſam fecit.

SPonſabo te mi-
bi in fide dei viuētis. Verba ſūt
iſta originaliter O ſee. ij. c. Cum
aīa rōnalis fide formata ſe exornat adeo gra-
ta efficit regi ſeculorū immortali et inuiſibi-
li deo vt illā dignet ſpirituali caſtoqꝫ matri-
monio ſibi copulare. Nec retrahit celſitudi-
ne maieſtatꝭ ſue: que infinita eſt. quinimmo
ex abundanti charitate ſua creaturam ip̄am
ad ſui vnionē trahit. Facitqꝫ illā extra termi-
nos nature ꝓcedere. Quādo eni potuit ope-
rari natura illa q̄ de beata virgine cecilia le-
guntur: vnde in ea tanta puritas mentis vt
virginitatē nūqꝫ voluerit deſerere: vñ tanta ſa-
pientia tantaue facundia: vt valerianū ſpon-
ſum ſuū fratrēqꝫ eius tiburtiū nō ſolū ad fi-
dem: ſed etiā ad martyrij triumphū ꝑduxerit.
Unde deniqꝫ tanta cōſtantia vt nec tormēta
nec violentā mortē horruerit niſi ex p̄ſentia
ſpōſi ſui: q̄ graꝫ illi porrigebat indeſinenter.
Propterea in p̄nti ſermone de ip̄a puella ſan-
ctiſſima locuturi: ad fidē eius mētes noſtras
animoſqꝫ vertemus. Quoniā vt verba pro-
poſita dicunt: deſponſata fuit chriſto: in fide
perfecta. de qua tria myſteria ꝓponimus cō-
templanda.
¶ Primū dr̄ cōmendationis.
¶ Scōm approbationis.
¶ Terciū defenſionis.

¶ Ex maxime cōmendanda eſt beata cecilia
eo q̄ habuit fidē: q̄ virtus eſt: et prima in or-
dine aliarū virtutū: et in cecilia magna fuit.

¶ Capitulū. i.

PRimū myſteriū cōtemplandum de fide
beate cecilie dicit ꝯmendationis. Nam
fuit in ea fides xp̄i: de qua in ſua legenda ſic
cōmendat. Cecilia virgo clariſſima ex nobili
genere exorta ab ip̄is cunabulis in fide xp̄i
nutrita abſconditū ſemꝑ euangeliū xp̄i gere-
bat in pectore: et nō in diebus neqꝫ noctibus
ex colloquijs diuinis et oratione ceſſabat: ſu-
amqꝫ virginitatē cōſeruari a dño exorabat.
Sed in hac parte de ip̄a fide: tria ꝓponimꝰ
dubia declaranda.
¶ Primū vtrū fides ſit virtus.
¶ Scōm vtrū fides ſit prima virtutū.
¶ Terciū vtrum fides poſſit eſſe maior in vno
q̄ꝫ in alio.
¶ Ad primū dubiuꝫ reſpondemus q̄ fides
ſit virtus. Et hoc probari poteſt ſm̄ Bona.
in ſuo. iij. di. xxiij. Et Tho. ſa ſe. q. iiij. mul-
tiplici rōe. Prima eſt. qꝛ fides hoīeꝫ iuſtifi-
cat. Unde ad Ro. v. c. ait apl's. Juſtificati ex
fide pacē habeamus. Et vt Ariſto. docet in
v. ethico. Juſticia eſt tota virtus. ¶ Secun-
da rō eſt. quia fides eſt principiū noſtre ſalu-
tis. Uñ xp̄s Luce. vij. c. Mar. v. c. Matt.
ix. c. et Luc. xviij. dicit. Fides tua ſaluū te fe-
cit. Et Marci vlti. c. Qui crediderit et bapti-
ſatus fuerit ſaluus erit. Tercia ratio. quia fi-
des placet deo. vñ Eccī. i. c. ſcribit. Benepla-
citum eſt deo fides et manſuetudo. et ad He-
breos. xi. c. Sine fide impoſſibile eſt placere
deo. et ad Galath. iij. ca. Qui ex fide ſunt hi
ſunt filij abrae. et Johis. i. c. Dedit eis pote-
ſtatem filios dei fieri: his qui credūt in noīe
eius. Quarta ratio quare fides eſt virtus. qꝛ
opponit infidelitati que eſt vicium. Hinc eſt
q̄ fides a ſanctis magnificat. vnde. i. Petri
dicit. Reſiſtite fortes in fide. et ad Ephe. vi.
ca. Jn omnibꝰ ſumentes ſcutū fidei. ⁊ ad He-
bre. xi. ca. Sancti per fidē vicerūt regna: ope-
rati ſūt iuſticiā adepti ſunt repromiſſiones.
Et ibi apl's magnificat fidē ſanctoꝝ patrū.
Sed contra obijciunt aliqui probantes q̄
fides non ſit virtus. Nam virtus ordinat

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf